YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

19 päivänä helmikuuta 1998 *

Asiassa C-4/96,

jonka High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Northern Ireland Fish Producers' Organisation Ltd (NIFPO) ja Northern Ireland Fishermen's Federation

vastaan

Department of Agriculture for Northern Ireland

ennakkoratkaisun tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien suurimmista sallituista pyyntimääristä vuodeksi 1995 ja tietyistä pyynnin edellytyksistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3362/94 (EYVL L 363, s. 1) ja Haagissa 3 päivänä marraskuuta 1976 annetun neuvoston päätöslauselman liitteen VII pätevyydestä sekä valtion korvausvastuuta yksityisille yhteisön oikeutta loukkaamalla aiheuttamistaan vahingoista koskevan periaatteen soveltamisesta,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch ja P. Jann,

julkisasiamies: A. La Pergola,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Northern Ireland Fish Producers' Organisation Ltd (NIFPO) ja Northern Ireland Fishermen's Federation, edustajinaan David Vaughan, QC, barrister Fergus Randolph ja solicitor Peter Martin,

— Yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies Stephanie Ridley, avustajinaan Patrick Coughlin, QC, ja barrister Christopher Vajda,

— Tanskan hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön osastopäällikkö Peter Biering,

— Irlannin hallitus, asiamiehenään Chief State Solicitor Michael A. Buckley, avustajinaan Edwin R. Alkin ja Caitlín Ní Fhlaitheartaigh, BL,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja John Carbery,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Thomas van Rijn ja oikeudellisen yksikön virkamies Xavier Lewis,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Northern Ireland Fish Producers' Organisation Ltd:n (NIFPO) ja Northern Ireland Fishermen's Federationin, edustajinaan David Vaughan ja Fergus Randolph, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, asiamiehenään Stephanie Ridley, avustajanaan Christopher Vajda, Irlannin hallituksen, asiamiehenään Michael A. Buckley, avustajinaan Paul Gallagher, SC, ja Edwin R. Alkin, neuvoston, asiamiehenään John Carbery, ja komission, asiamiehinään Thomas van Rijn ja Xavier Lewis, 6.5.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 30.9.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division on esittänyt 13.10.1995 tekemällään, 11.1.1996 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon saapuneella päätöksellä viisi kysymystä EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien suurimmista sallituista pyyntimääristä vuodeksi 1995 ja tietyistä pyynnin edellytyksistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3362/94 (EYVL L 363, s. 1) ja Haagissa 3 päivänä marraskuuta 1976 annetun neuvoston päätöslauselman liitteen VII (jäljempänä Haagin päätöslauselma) pätevyydestä sekä valtion korvausvastuuta yksityisille yhteisön oikeutta loukkaamalla aiheuttamistaan vahingoista koskevan periaatteen soveltamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Kysymykset on esitetty High Court of Justicessa vireillä olevassa judicial review -menettelyssä, jonka Northern Ireland Fish Producers' Organisation Ltd (NIFPO) ja Northern Ireland Fishermen's Federation (jäljempänä kantajat) olivat aloittaneet Department of Agriculture for Northern Irelandia (jäljempänä Department) vastaan Departmentin 5.5.1995 tekemän päätöksen vuoksi, jolla NIFPO:lle oli vahvistettu turskan ja valkoturskan pyyntikiintiöt Irlanninmerellä vuodeksi 1995.

3 Yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 20 päivänä lokakuuta 1970 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2141/70 (EYVL L 236, s. 1) vahvistettiin yhteisön kalastuspolitiikassa sovellettavat periaatteet, ja yhteisön laajenemisen jälkeen annettiin 19.1.1976 niitä koskeva neuvoston asetus N:o 101/76 (EYVL L 20, s. 9).

4 Neuvosto päätti marraskuussa 1976 antamassaan Haagin päätöslauselmassa 200 meripeninkulman laajuisten yksinkalastusvyöhykkeiden laajentamisesta tiettyihin yhteisön ulkopuolisiin maihin ja samalla tietyistä periaatteellisista suuntaviivoista yhteisen kalastuspolitiikan kehittämiseksi tulevaisuudessa. Päätöslauselman liitteen VII nimi on "Ehdotus neuvoston päätöslauselmaksi tietyistä yhteisön sisäisistä periaatteista kalatalouden alalla", ja siinä todetaan seuraavaa:

"Neuvosto katsoo, että kalakantojen elvyttäminen ja suojelu edellyttävät erityisen tarkkaa valvontaa ja yhteisön toimenpiteitä parhaan mahdollisen tuotoksen saavuttamiseksi yhteisön käytettävissä olevilla kalavaroilla.

Neuvosto toteaa, että kalastusvyöhykkeen suojelu ja valvonta Irlannin avomerialueella eivät saa aiheuttaa tälle jäsenvaltiolle vyöhykkeen laajuuden vuoksi kohtuutonta rasitusta suhteessa jäsenvaltion kalastajien hyödynnettävissä oleviin yhteisön kalavaroihin tällä vyöhykkeellä. Olemassa olevien tai tarpeellisiksi havaittujen valvontakeinojen käyttämisen lisäksi on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin tehtäviin liittyvien rasitusten tasapuoliseksi jakamiseksi.

Ottaen huomioon Irlannin kalastuselinkeinolle tyypilliset taloudelliset olosuhteet neuvosto toteaa aikomuksenaan olevan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltaminen sellaisina kuin ne ovat liittymisasiakirjan määräyksillä täydennettyinä ja muutettuina siltä osin kuin kyse on aluevesien laajentamisesta 200 meripeninkulmaan, jotta Irlannin kalatalouden kestävä ja kasvujohteinen kehitys voidaan turvata rannikkokalastuksen kehittämiseen tähtäävän Irlannin hallituksen kalatalouden kehittämisohjelman pohjalta.

Neuvosto toteaa lisäksi, että yhteisössä on muita alueita, joiden paikallisväestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista, kuten alueet, jotka mainitaan komission neuvostolle tekemässä ehdotuksessa. [1] Tästä syystä neuvosto katsoo, että yhteistä kalastuspolitiikkaa sovellettaessa on kiinnitettävä huomio myös näiden väestöryhmien elintärkeisiin tarpeisiin.

Edellisissä kohdissa kuvatut päätökset ja suuntaviivat sekä kolmansien maiden kanssa käytävistä neuvotteluista annetut direktiivit eivät millään tavoin ennalta vahvista niitä erityissäännöksiä, jotka on annettava mitä pikimmin rannikkokalastuksessa ilmenneiden ongelmien ratkaisemiseksi nimenomaan taloudellisissa vaikeuksissa olevilla alueilla ja kalastuksessa noudatettavien sääntöjen vahvistamiseksi rannikkovyöhykkeellä."

1 — Kyseiset alueet ovat Grönlanti, Yhdistyneen kuningaskunnan pohjoiset alueet ja Irlanti.

5 Päätöslauselman kahdeksasta liitteestä vain liite I on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* nimellä "Tietyistä ulkoisista tekijöistä, jotka vaikuttavat 100 meripeninkulman laajuisen kalastusvyöhykkeen luomiseen yhteisössä 1.1.1977 alkaen, 3 päivänä marraskuuta 1976 annettu neuvoston päätöslauselma" (EYVL 1981, C 105, s. 1).

6 Neuvosto toteaa yhteisestä kalastuspolitiikasta 30 päivänä toukokuuta 1980 antamassaan julistuksessa (EYVL 1980, C 158, s. 2), että yhteinen kalastuspolitiikka on perustamissopimuksia noudattaen ja Haagin päätöslauselman mukaisesti perustettava "saaliiden yhdenvertaiseen jakamiseen ottaen huomioon perinteiset kalastusmuodot ja sellaisten alueiden erityistarpeet, joiden paikallisväestö on erityisen riippuvaista kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista, sekä kolmansien maiden kalastusalueilla menetetyt pyyntimahdollisuudet".

7 Haagin päätöslauselman liitteen VII ja siinä mainittujen sellaisten alueiden erityistarpeiden perusteella, joiden paikallisväestö on erityisen riippuvaista kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista, komissio ehdotti neuvostolle 12.6.1980 lähettämässään tiedonannossa, että Irlannille turvattaisiin kutakin kalakantaa kohden vuonna 1975 pyydettyjen saaliiden kaksinkertaista määrää vastaava kiintiö ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle sellainen pyyntimäärä, joka vastaa vuonna 1975 alle 24-metrisillä aluksilla pohjoisalueilla maihin tuotujen saaliiden määrää (jäljempänä Haagin etuoikeudet). Vuosittaisena tonnimääränä ilmaistuna pyyntimääriksi muodostuu komission mukaan Irlannin osalta 6 954 tonnia turskaa ja 7 196 tonnia valkoturskaa ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 223 tonnia turskaa ja 2 334 tonnia valkoturskaa.

8 Asetuksen N:o 101/76 säännösten lisäksi neuvosto antoi yhteisön järjestelmän perustamisesta kalavarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi 25 päivänä tammikuuta 1983 asetuksen (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1). Sen 3 artiklassa säädetään nimenomaan suurimpien sallittujen pyyntimäärien vahvistamisesta vuosittain (jäljempänä TAC) kutakin kalakantaa tai kalakantaryhmää kohden sekä yhteisön käytettäväksi varattavista osuuksista. Asetuksen N:o 170/83 4 artiklan 1 kohdassa yhteisölle varattujen saaliiden määrä jaettiin jäsenvaltioiden kesken siten, että

kullekin jäsenvaltiolle taataan kutakin kalakantaa kohden se, että kalakannasta riippuvat elinkeinot säilyvät suhteellisen vakaina. Asetuksen 11 artiklan nojalla TAC:n vuosittainen vahvistaminen ja yhteisölle varattujen saaliiden jakaminen kuuluu neuvostolle, joka päättää niistä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

9 Asetuksen N:o 170/83 viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä perustelukappaleessa suhteellisen vakauden käsite määritellään seuraavasti:

"Kalavarojen säilyttämisellä ja hoidolla olisi myötävaikutettava kalastustoiminnan vakauden parantamiseen, ja niiden arvioinnin tulisi perustua neuvoston antamiin suuntaviivoihin perustuvaan viitejakoon,

toisaalta kyseisen vakauden osalta on kantojen väliaikaisen biologisen tilanteen vuoksi otettava huomioon niiden alueiden erityistarpeet, joiden väestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista, kuten neuvosto päätti 3 päivänä marraskuuta 1976 antamassaan päätöslauselmassa ja erityisesti sen liitteessä VII;

tavoitteena oleva suhteellisen vakauden käsite olisi ymmärrettävä juuri tällä tavoin."

10 Tiettyjen yhteisön kalastusvyöhykkeellä liikkuvien kalakantojen tai kalakantaryhmien suurimpien sallittujen pyyntimäärien vahvistamisesta vuodelle 1982, yhteisön osuudesta saaliiden määrästä ja tämän osuuden jakamisesta jäsenvaltioiden kesken ja edellytyksistä, joiden vallitessa suurimmat sallitut saaliit voidaan pyytää, 25 päivänä tammikuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 172/83 (EYVL L 24, s. 30) vahvistettiin jäsenvaltioiden kalastusalueilla olevia kalakantoja tai kalakantaryhmiä koskevat TAC:t, mukaan lukien turskan ja valkoturskan pyynti ja näitä koskeva yhteisön osuus vuodelle 1982. Tällä asetuksella neuvosto jakoi ensimmäistä kertaa yhteisön osuuden jäsenvaltioiden kesken.

11 Kuten asetuksen N:o 172/83 neljännestä perustelukappaleesta käy ilmi, jaossa otettiin huomioon perinteiset kalastuselinkeinot (joiden suuruus oli arvioitu kunkin jäsenvaltion vuosina 1973—1978 saamien saaliiden keskiarvon perusteella), sellaisten alueiden erityistarpeet, jotka ovat erityisen riippuvaisia kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista (tarpeet on määritelty Haagin etuoikeuksien mukaisesti sen suuruisiksi kuin komissio oli arvioinut ne vuonna 1980 lähettämässään tiedonannossa), ja kalastusmahdollisuuksien menetykset kolmansien maiden kalastusalueilla (jotka oli arvioitu viitekauden 1973—1976 perusteella). Kalastusvyöhykkeellä VII a (Irlanninmeri) jakoperusteiksi määritettiin Irlannille 46,67 prosenttia turskan osalta ja 39,625 prosenttia valkoturskan osalta ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle 42,67 prosenttia turskan osalta ja 52,83 prosenttia valkoturskan osalta (jäljempänä vuoden 1983 jakoperusteet).

12 Vaikka neuvoston myöhemmillä vuosittaisilla asetuksillaan vahvistamat TAC:t ovatkin vaihdelleet vuosittain, asetuksella N:o 172/83 vahvistetut vuoden 1983 jakoperusteet ovat säilyneet muuttumattomina.

13 Kalavarojen säilyttämiseen ja hoitoon tähtäävä yhteisön järjestelmä, joka otettiin käyttöön asetuksella N:o 170/83, on otettu sellaisenaan, esillä olevan pääasian kannalta merkityksettömin muutoksin, yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3760/92 (EYVL L 389, s. 1).

14 Asetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa todetaan seuraavaa:

"1. Yhteisen kalastuspolitiikan kalataloudellista hyväksikäyttöä koskevina yleisinä tavoitteina on suojella ja säilyttää käytettävissä ja saatavilla olevia elollisia merellisiä luonnonvaroja sekä säätää kestävällä pohjalla tapahtuvasta järkiperäisestä ja vastuullisesta hyväksikäytöstä alaan liittyvien taloudellisten ja sosiaalisten edellytysten mukaisesti ottaen huomioon sen vaikutukset meriekosysteemiin ja kiinnittäen erityistä huomiota sekä tuottajien että kuluttajien tarpeisiin."

15 Asetuksen N:o 3760/92 8 artiklan 4 kohdan nojalla neuvoston tehtävänä on määräenemmistöllä komission ehdotuksesta määritellä tapauskohtaisesti suurin sallittu saalis ja/tai suurin sallittu pyyntiponnistus kullekin kalastukselle tai kalastusryhmälle, ja jakaa pyyntimahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken siten, että voidaan turvata kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kyseessä olevan kannan osalta. Suhteellisen vakauden osalta 12., 13. ja 14. perustelukappaleessa toistetaan keskeisiltä osin se, mitä asetuksen N:o 170/83 viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä perustelukappaleessa on todettu.

16 Asetuksen N:o 3760/92 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille myönnetyt kalastusoikeudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.

17 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että neuvosto oli vahvistanut vuoteen 1989 asti jatkuvalle kaudelle turskan ja valkoturskan TAC:t Irlannin merellä riittävän korkeiksi ja taannut tällä tavoin Irlannille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle vuoden 1983 jako-osuuksia soveltaen kiintiöt, jotka eivät alittaneet Haagin etuoikeuksia soveltaen saatuja määriä.

18 TAC:t laskivat vuodesta 1990 (valkoturskan osalta) ja vuodesta 1991 (turskan osalta) näiden määrien alapuolelle niin, että Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat joka vuosi vedonneet Haagin etuoikeusjärjestelmän soveltamiseen. Tätä järjestelmää soveltaen Irlannille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnetään vuosittaiset kiintiöt, jotka on laskettu vuoden 1983 jakoperusteisiin perustuvien teoreettisten kiintiöiden ja Haagin etuoikeuksiin perustuvien kuvitteellisten kiintiöiden keskiarvon mukaan.

19 Neuvosto on vahvistanut asetuksen N:o 3362/94 2 ja 3 artiklalla sellaisten kalakantojen tai kalakantaryhmien TAC:t, jotka ovat jäsenvaltioiden kalastusvyöhykkeillä, ja yhteisön osuuden näistä pyyntimääristä vuodeksi 1995 ja jakanut yhteisön osuuden jäsenvaltioiden kesken. Näin yhteisön osuus (joka on 100 %) turskan TAC:stä vahvistettiin 5 800 tonniksi ja valkoturskan 8 000 tonniksi kalastusvyöhykkeellä

VII a. Osuus ei ollut kuitenkaan riittävän suuri, jotta Irlannille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle olisi voitu vuoden 1983 jakoperusteita soveltaen osoittaa kiintiöt, jotka eivät olisi jääneet Haagin etuoikeuksien mukaisia kiintiöitä pienemmiksi, ja edellä kuvattua laskumenetelmää soveltaen asetuksella N:o 3362/94 Irlannille osoitettiin 3 820 tonnin suuruinen turskan pyyntikiintiö ja 4 605 tonnin suuruinen valkoturskan pyyntikiintiö sekä Yhdistyneelle kuningaskunnalle 1 670 tonnin suuruinen turskan ja 3 095 tonnin suuruinen valkoturskan pyyntikiintiö.

Pääasia

20 Asetuksen N:o 3362/94 antamisen jälkeen Department jakoi Yhdistyneen kuningaskunnan kiintiöt kansallisen kalastuslaivaston kesken ja lähetti NIFPO:lle edellä mainitun 5.5.1995 tekemänsä päätöksen, jossa vahvistettiin turskan ja valkoturskan pyyntimäärät NIFPO:n osalta vuodeksi 1995 kalastusvyöhykkeellä VII a.

21 Kantajat väittivät kansallisessa oikeudenkäynnissä, että Departmentin toimittama kiintiöiden jako ei ollut lainmukainen sen vuoksi, että neuvoston asetuksella N:o 3362/94 Yhdistyneelle kuningaskunnalle osoitetut kiintiöt olivat yhteisön oikeuden vastaisia. Kantajien mukaan neuvosto ei ole muodollisesti koskaan hyväksynyt Haagin päätöslauselman liitettä VII, johon Haagin etuoikeudet perustuvat. Etuoikeuksien soveltaminen on kantajien näkemyksen mukaan muutoinkin neuvoston tavoitteiden, yhteisen kalastuspolitiikan ja suhteellisuusperiaatteen vastaista.

22 Kansallinen tuomioistuin totesi tähän, että koska Irlanti oli vedonnut Haagin etuoikeuksien soveltamiseen turskan ja valkoturskan pyynnissä Irlannin merellä, muiden jäsenvaltioiden, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan, kiintiöt pienenivät. Vaikka Yhdistynyt kuningaskunta onnistuisikin lieventämään kiintiöihinsä kohdistuvia vaikutuksia vetoamalla itsekin puolustuksekseen Haagin etuoikeuksiin, sen tällä tavoin saavuttamat lopulliset kiintiöt olisivat kuitenkin pienemmät kuin ne, jotka se olisi saanut, ellei Irlanti olisi vedonnut mainittuihin etuoikeuksiin.

23 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa, että Haagin etuoikeuksien soveltamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle aiheutuneet menetykset kyseisten kalakantojen osalta on kuitenkin ainakin osittain korvattu asetuksen N:o 3760/92 9 artiklan nojalla Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden jäsenvaltioiden välillä toimitettavien kiintiöiden vaihtamisella.

24 Lopuksi kansallinen tuomioistuin toteaa vielä, että niiden irlantilaisten troolarien saaliit, jotka pyytävät turskaa ja valkoturskaa Irlanninmerellä, ovat olleet noin 30 prosenttia Irlannille kalastusvyöhykkeellä VII a kuuluvista kiintiöistä, kun taas Yhdistyneen kuningaskunnan kalastusalukset ovat vuodesta 1990 alkaen käyttäneet lähes sataprosenttisesti turska- ja valkoturskakiintiönsä tällä vyöhykkeellä. Irlanti on käyttänyt kalastusvyöhykkeen VII a turska- ja valkoturskakiintiöistään yli jääneet osuudet kiintiöiden vaihtoon muiden jäsenvaltioiden kanssa.

25 High Court of Justice päätti lykätä ratkaisun antamista ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Riippuuko neuvoston asetuksen N:o 3362/94 3 artiklan mukaan Yhdistyneelle kuningaskunnalle kalastusvyöhykkeellä VII a myönnetyn turska- ja valkoturskakiintiön pätevyys siitä, onko 3.11.1976 annetun neuvoston päätöslauselman liite VII hyväksytty lainmukaisesti?

2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, oliko liite VII hyväksytty lainmukaisesti?

3) Vaikuttaako ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että liite VII on salainen asiakirja, jota ei ole julkaistu eikä muulla tavalla annettu osapuolten tietoon?

4) Kun otetaan huomioon kaikki muut tosiseikat, onko neuvoston toteuttama kiintiöjako

i) yhteisen kalastuspolitiikan ja erityisesti neuvoston asetuksen N:o 3760/92 mukainen?

ii) suhteellisuusperiaatteen mukainen?

5) Jos asetuksella N:o 3362/94 toteutettu kiintiöjako on pätemätön, voivatko kantajat vaatia vastaajalta vahingonkorvausta, ja jos voivat, mitkä ovat korvausvelvollisuuden syntymisen edellytykset?"

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys ja kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen ensimmäinen osa

26 Näillä kysymyksillä, jotka on syytä käsitellä yhdessä, kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, riippuuko asetukseen N:o 3362/94 perustuva turskan ja valkoturskan pyyntikiintiöiden jakamisen pätevyys kalastusvyöhykkeellä VII a siitä, onko Haagin päätöslauselman liite VII annettu lainmukaisesti, erityisesti siksi, ettei tätä liitettä ole julkaistu tai saatettu muullakaan tavalla oikeussubjektien tietoon.

27 Kantajat katsovat, että Haagin päätöslauselman liitteen VII hyväksymisessä tapahtunut puutteellisuus vaikuttaa sekä asetuksen N:o 3362/94 että Departmentin 5.5.1995 tekemän päätöksen pätevyyteen. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan neuvoston päätöslauselmalla voi olla merkitystä yksittäisen kansallisen päätöksen pätevyyden kannalta, jos kansallinen päätös perustuu päätöslauselmaan. Asetuksen N:o 3362/94 pitäisi kuitenkin olla niiden perusasetusten

mukainen, joilla yhteinen kalastuspolitiikka on otettu käyttöön (erityisesti asetus N:o 170/83, joka korvattiin asetuksella N:o 3760/92). Näillä asetuksilla vahvistettuja yhteisen kalastuspolitiikan periaatteita pitäisi kuitenkin soveltaa edellyttäen, että ne on annettu lainmukaisesti, ellei Haagin etuoikeuksilla voida perustella periaatteista poikkeamista.

28 Irlannin hallitus katsoo, että Haagin päätöslauselmalla on pakottava vaikutus, koska sillä toteutetaan EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan yhteistyövelvoitteita, joihin jäsenvaltiot ovat sitoutuneet liittyessään yhteisöön. Sen mukaan yhteisöjen tuomioistuin on oikeuskäytännössään vakiintuneesti katsonut, että liitteessä VI olevat säännökset sitovat jäsenvaltioita, joten liitteen VII säännöksien pitäisi olla samalla tavoin sitovia. Tästä seuraa Irlannin hallituksen mukaan, että jos neuvosto on katsonut olevansa sidottu Haagin päätöslauselmaan ja toiminut sen mukaisesti, olisi luottamuksensuojan periaatteen ja yhteisön oikeussääntöjen vastaista, että neuvosto poikkeaisi päätöslauselmasta ilman Irlannin suostumusta.

29 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, jota Tanskan hallitus, neuvosto ja komissio tukevat, katsoo puolestaan, että päätöslauselmat ovat pelkkiä neuvoston poliittisen linjan ilmauksia eivätkä pakottavia toimia, joilla on sellaisia oikeudellisia vaikutuksia, jotka saattavat sellaisenaan rajoittaa neuvoston lainsäädäntövaltaa. Tämän hallituksen mukaan mikään ei kuitenkaan estä neuvostoa ottamasta huomioon Haagin päätöslauselman liitteessä VII vahvistettuja periaatteita, kun se päättää sellaisesta pakottavasta toimesta kuin asetuksesta.

30 Tältä osin on todettava, että neuvosto toteaa Haagin päätöslauselman liitteessä VII aikovansa soveltaa yhteisen kalastuspolitiikan säännöksiä ottaen huomioon Irlannin *kalastuselinkeinolle tyypilliset taloudelliset olosuhteet turvatakseen Irlannin* kalastusteollisuuden kestävän ja kasvujohteisen kehityksen. Lisäksi neuvosto sitoutuu liitteessä ottamaan huomioon muiden alueiden paikallisväestöjen elintärkeät tarpeet.

31 Kyseisellä liitteellä, josta selviää lähinnä neuvoston poliittinen linja ja halu ottaa tulevaisuudessa yhteistä kalastuspolitiikkaa soveltaessaan huomioon sellaisten alueiden erityistarpeet, joiden väestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista, ei ole sellaisia oikeudellisia vaikutuksia, jotka rajoittaisivat neuvoston lainsäädäntövaltaa.

32 Haagin päätöslauselman liite VII on muutenkin erilainen kuin liite VI, jolla toteutetaan sille erityisesti kuuluvalla soveltamisalalla EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan yhteistyövelvoitteita, joihin jäsenvaltiot ovat sitoutuneet liittyessään yhteisöön (ks. asia 141/78, Ranska v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 4.10.1979, Kok. 1979, s. 2923, 8 kohta). Liite VI koskee säilyttäviä toimenpiteitä, joihin jäsenvaltioiden on ryhdyttävä, ja menettelyä, jota tässä on noudatettava, ja siinä yksilöidään tässä yhteydessä jäsenvaltioita koskevat velvoitteet, jotka perustuvat perustamissopimuksen 5 artiklaan.

33 Neuvosto on toteuttanut poliittisluonteisen sitoumuksensa antamalla asetukset N:o 170/83 ja N:o 3760/92, eli ne oikeudellisesti sitovat toimet, joilla Haagin päätöslauselman liitteeseen VII sisältyvät suuntaviivat on otettu osaksi yhteisön oikeussääntöjä. Tällä tavoin asetuksen N:o 170/83 4 artiklassa ja sittemmin asetuksen N:o 3760/92 8 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan harjoitettujen elinkeinojen suhteellisen vakauden periaate jakoperusteeksi yhteisön osuuden jakamiseksi jäsenvaltioiden kesken pitäen suhteellisen vakauden käsitteen erityisenä tarkoituksena sitä, että sellaisten alueiden erityistarpeet otetaan huomioon, joiden paikallisväestö on erityisen riippuvaista kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista.

34 Asetus N:o 3362/94 annettiin asetuksen N:o 3760/92 8 artiklan 4 kohdan perusteella eikä Haagin päätöslauselman liitteessä VII olevien pakottaviksi väitettyjen sitoumusten perusteella, eikä asiassa ole väitetty, etteikö neuvosto olisi antanut asetusta N:o 3760/92 pätevästi EY:n perustamissopimuksen 43 artiklaa soveltaen.

35 Tästä seuraa, että Haagin päätöslauselman liitteen VII antamisen lainmukaisuudella tai lainvastaisuudella ei ole merkitystä asetuksen N:o 3362/94 pätevyyden arvioinnin kannalta.

36 Se, ettei liitettä ole julkaistu tai saatettu asianosaisten tietoon, ei vaikuta asiaan.

37 Ensimmäiseen kysymykseen ja kolmannen kysymyksen ensimmäiseen kohtaan on siis vastattava, että asetuksella N:o 3362/94 kalastusvyöhykkeellä VII a toimitetun turska- ja valkoturskakiintiöiden jakamisen pätevyys ei riipu Haagin päätöslauselman liitteen VII antamisen lainmukaisuudesta.

Toinen ennakkoratkaisukysymys ja kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen toinen kohta

38 Ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen vuoksi toiseen kysymykseen ja kolmannen kysymyksen toiseen kohtaan ei tarvitse vastata.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

39 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pohtii tässä kysymyksessään sitä, onko asetus N:o 3362/94 yhteisen kalastuspolitiikan säännösten ja erityisesti asetuksen N:o 3760/92 vastainen, siltä osin kuin siinä vahvistetaan Yhdistyneen kuningaskunnan turskan ja valkoturskan pyyntikiintiöt kalastusvyöhykkeellä VII a, ja sitä, noudattaako asetus N:o 3362/94 suhteellisuusperiaatetta. Jotta kansal-

liselle tuomioistuimelle voitaisiin antaa hyödyllinen vastaus asetuksen N:o 3362/94 ja suhteellisuusperiaatteen yhteensopivuudesta, on selvitettävä, onko asetuksella N:o 3362/94 toimitetulla kiintiöiden jakamisella loukattu EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan syrjintäkiellon periaatetta.

Yhteinen kalastuspolitiikka

40 Kantajat riitauttavat asetuksella N:o 3362/94 toimitetun riidanalaisten kiintiöiden jakamisen sillä perusteella, että Haagin etuoikeuksilla, joita on käytetty kyseisten kiintiöiden vahvistamisperusteina, on kantajien mukaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vastaisia vaikutuksia.

41 Aluksi on todettava, että vahvistaessaan TAC:t ja jakaessaan pyyntimahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken asetuksen N:o 3760/92 8 artiklan 4 kohdan perusteella neuvosto joutuu arvioimaan monitahoista taloudellista tilannetta.

42 Silloin kun neuvosto joutuu yhteisön maatalouspolitiikkaa toteuttaessaan arvioimaan monitahoista taloudellista tilannetta, sen harkintavalta ei koske ainoastaan annettavien säännösten luonnetta ja soveltamisalaa, vaan tietyssä laajuudessa myös itse tilanteen arviointia, joten on suotavaa, että neuvosto voi tarvittaessa perustaa ratkaisunsa kokonaisvaltaiseen arviointiin. Tämänkaltaisen toimivallan käytön valvonnassa yhteisöjen tuomioistuimen on tutkittava ainoastaan sitä, onko toimielin toimivaltaansa käyttäessään tehnyt ilmeisen virheen tai käyttänyt väärin harkintavaltaansa taikka onko se selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajat (ks. asia C-122/94, komissio v. neuvosto, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-881, 18 kohta).

43 Kantajat esittävät väitteidensä tueksi ensinnäkin, että Haagin etuoikeuksien nojalla taatut vähimmäiskiintiöt vaarantaisivat asetuksen N:o 3760/92 2 artiklan 1 kohtaan kirjatut merellisten luonnonvarojen säilyttämisen ja järkiperäisen hyväksikäytön tavoitteet, jos ne vahvistettaisiin kyseisten kalakantojen tilaa koskevat tieteelliset tiedot täysin sivuuttaen.

44 Tältä osin on todettava, että asetuksella N:o 3362/94 toteutettu Haagin etuoikeuksien soveltaminen vaikuttaa ainoastaan yhteisön TAC:n osuuden jakamiseen jäsenvaltioiden kesken eikä lainkaan tätä edeltävään TAC: iden tason vahvistamiseen tai siihen, että neuvosto vahvistaa nämä TAC:t merellisten luonnonvarojen säilyttämisen ja järkiperäisen hyväksikäytön vaatimusten mukaisesti.

45 Kantajat katsovat, että Haagin etuoikeuksien soveltaminen haittaa Pohjois-Irlannin troolareiden pyyntimahdollisuuksia kalastusvyöhykkeellä VII a ja johtaa siihen, ettei asetuksen N:o 3760/92 8 artiklan 4 kohdan ii luetelmakohdassa edellytettyä suhteellista vakautta pystytä turvaamaan heidän kalastustoiminnalleen tällä vyöhykkeellä.

46 Asetuksen N:o 3760/92 8 artiklan 4 kohdassa neuvosto jakaa pyyntimahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken siten, että kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kyseessä olevan kannan osalta pystytään turvaamaan. Asetuksen 13. perustelukappaleessa todetaan lisäksi, että kyseisen vakauden on kantojen väliaikaisen biologisen tilanteen vuoksi otettava huomioon niiden alueiden erityistarpeet, joiden väestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja sen liitännäistoiminnoista, kuten neuvosto päätti 3.11.1976 antamassaan päätöslauselmassa ja erityisesti sen liitteessä VII. On lisäksi muistettava, kuten neuvosto on edellä mainitussa 30.5.1980 annetussa julistuksessaan todennut, että saaliiden tasapuolisessa jakamisessa on otettava huomioon perinteiset kalastuselinkeinot, niiden alueiden erityistarpeet, joiden paikallisväestö on erityisen riippuvaista kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista, ja pyyntimahdollisuuksien menettäminen kolmansien maiden kalastusalueilla.

47 Tästä seuraa, että kiintiöillä pyritään turvaamaan kullekin jäsenvaltiolle osuus yhteisön TAC:istä, jotka määritetään pääasiallisesti niiden pyyntimäärien mukaan, jotka perinteisillä kalastuselinkeinoilla ja paikallisväestöllä, joka on erityisen riippuvaista kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista, on tässä jäsenvaltiossa ollut ennen kiintiöjärjestelmän perustamista (ks. asetuksen N:o 170/83 osalta asia C-3/87, Agegate, tuomio 14.12.1989, Kok. 1989, s. I-4459, 24 kohta ja asia C-216/87, Jaderow, tuomio 14.12.1989, Kok. 1989, I-4509, 23 kohta).

48 Näin ollen neuvoston on jakaessaan pyyntimahdollisuuksia jäsenvaltioiden kesken sovitettava yhteen kunkin kalakannan osalta ne intressit, joita kullakin jäsenvaltiolla on perinteisten kalastuselinkeinojensa suhteen tai kalastuksesta riippuvaisen paikallisväestön tai -elinkeinojen suhteen.

49 Neuvoston asiakirjoista käy ilmi, että kun se on asetuksella N:o 3362/94 jakanut turskan ja valkoturskan pyyntikiintiöt vuodelle 1995, se on katsonut toteuttavansa suhteellisen vakauden periaatetta ja suojaavansa näitä intressejä soveltamalla vuoden 1983 jakoperusteita ja Haagin etuoikeuksia, joilla on puolestaan pyritty vastaamaan Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan pohjoisalueiden erityistarpeisiin.

50 Vaikka tällainen intressivertailu johtaisikin Pohjois-Irlannin kalastajien joidenkin pyyntimahdollisuuksien menettämiseen, neuvoston ei voida katsoa tällä perusteella tehneen ilmeistä arviointivirhettä tai ylittäneen selvästi niitä rajoja, jotka sen harkintavallalle aiheutuvat suhteellisen vakauden periaatteesta.

51 Kantajat katsovat lisäksi, että asetuksen N:o 3760/92 13. perustelukappaleen mukaan Haagin etuoikeuksien, joilla poiketaan tavanomaisista jakoperusteista, soveltaminen on mahdollista vain kalakantojen väliaikaisen biologisen tilanteen vuoksi. Vuosien kuluessa näistä etuoikeuksista on niiden mukaan kuitenkin tullut tosiasiassa pysyviä toimenpiteitä.

52 Tämän näkemyksen osalta on todettava, että asetuksen N:o 3760/92 13. perustelukappale on käsitetty väärin. Kuten Yhdistynyt kuningaskunta on perustellusti todennut, maininnalla kalakantojen väliaikaisesta biologisesta tilanteesta pyritään ainoastaan korostamaan kalavarojen vaihteluita ja siitä johtuvaa kiintiöiden romahdusmaista laskua, jolta Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kalastajia pyritään suojaamaan Haagin etuoikeuksilla. Asetuksen N:o 3760/92 sanamuodossa ei sitä vastoin ole mitään sellaista, jonka perusteella voitaisiin olettaa, että Haagin etuoikeuksilla toteutettavaa kalastuspolitiikkaa olisi ajallisesti rajoitettava.

53 Lopuksi kantajat väittävät, että Haagin etuoikeudet on jo otettu huomioon vuoden 1983 jakoperusteita vahvistettaessa, eli mainittujen etuoikeuksien toteuttaminen asetuksella N:o 3362/94 johtaa siihen, että niiden vaikutus on kaksinkertainen.

54 Vaikka Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan pohjoisalueiden kalastusyhteisöjen erityistarpeet onkin otettu huomioon vuoden 1983 jakoperusteissa, se ei estä neuvostoa kuitenkaan ottamasta uudelleen huomioon Haagin etuoikeuksia silloin kun TAC: itä pienennetään ja puututaan näin näiden yhteisöjen elintärkeisiin intresseihin. Tapa, jolla erityistarpeet on otettu huomioon intressivertailussa, jonka neuvosto on velvollinen suorittamaan jakaakseen pyyntikiintiöt jäsenvaltioiden kesken, ei ole ilmeinen arviointivirhe eikä neuvosto ole sillä ylittänyt selvästi harkintavaltansa rajoja.

Suhteellisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate

55 Kantajat katsovat, että Haagin etuoikeudet ovat suhteellisuusperiaatteen vastaisia. Ensiksikin etuoikeuksien soveltaminen on pienentänyt Pohjois-Irlannin turskan ja valkoturskan pyyntikiintiöitä kalastusvyöhykkeellä VII a huomattavasti enemmän

kuin näitä kalakantoja koskevat TAC:t, mistä on etuoikeuksien alkuperäisen tarkoituksen vastaisesti aiheutunut Pohjois-Irlannin kalastajille merkittäviä pyyntimahdollisuuksien menetyksiä tällä vyöhykkeellä. Toiseksi irlantilaiset kalastajat ovat käyttäneet Yhdistyneen kuningaskunnan kalastajista poiketen vain osan Irlannille kalastusvyöhykkeellä VII a Haagin etuoikeuksien perusteella myönnetyistä pyyntikiintiöistä, mihin Irlanti on vedonnut vaihtaessaan kiintiöitä toisten jäsenvaltioiden kanssa, eli kiintiöt ovat kantajien mukaan koituneet sellaisten elinkeinonharjoittajien hyväksi, joita Haagin etuoikeudet eivät koske.

56 Lisäksi Haagin etuoikeudet, joita on käytetty perusteena asetuksella N:o 3362/94 toimitetussa kiintiöiden jakamisessa, loukkaavat kantajien mukaan perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan syrjintäkiellon periaatetta sen vuoksi, että Yhdistyneen kuningaskunnan pohjoisalueiden, eli näin myös Pohjois-Irlannin, kalastuslaivastolla olisi oikeus vuoden 1975 saaliita vastaaviin määriin vain sellaisilla aluksilla, jotka ovat pituudeltaan alle 24 metriä, vaikka Irlannin kalastuslaivastolla olisi oikeus pyytää vuoden 1975 saaliita vastaava kaksinkertainen määrä.

57 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. mm. asia C-256/90, Mignini, tuomio 8.4.1992, Kok. 1992, s. I-2651, 16 kohta) sen selvittämiseksi, onko jokin yhteisön oikeuden säännös suhteellisuusperiaatteen mukainen, on arvioitava, voidaanko säännöksellä toteutetuilla keinoilla saavuttaa tavoiteltu tulos ylittämättä sitä, mikä tuloksen saavuttamiseksi on välttämätöntä. Siitä huolimatta, että toimenpidettä ei ole pidettävä laillisena, jos se ei ilmeisestikään sovellu toimielimen tavoitteleman päämäärän saavuttamiseen, yhteisöjen toimielimillä on joka tapauksessa laaja harkintavalta maatalouspolitiikassa perustamissopimuksessa osoitettujen tehtäviensä vuoksi.

58 Edelleen yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä seuraten on todettava, että perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa vahvistetun syrjintäkiellon soveltaminen edellyttää, että toisiinsa verrattavissa olevissa tilanteissa ei menetellä eri tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (ks. mm. asia C-280/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4973, 67 kohta).

59 EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 2 kohdassa on vahvistettu mahdollisuus maatalousväestön eriytettyyn kohteluun tarvittaessa seuraavasti: "Yhteistä maatalouspolitiikkaa — — suunniteltaessa otetaan huomioon:a) maatalouselinkeinon erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä eri maatalousalueiden välisistä rakenteellisista eroista ja luonnonolojen eroista" (ks. asia 139/77, Denkavit Futtermittel, tuomio 13.6.1978, Kok. 1978, s. 1317, 15 kohta).

60 On selvää, että neuvosto on pyrkinyt Haagin etuoikeuksilla ottamaan huomioon yhteistä kalastuspolitiikkaa kehittäessään sellaisten alueiden erityistarpeet, joiden väestö on erityisen riippuvaista kalastuksesta ja siihen liittyvistä elinkeinoista. Neuvosto on Haagin päätöslauselman liitteessä VII todennut aikomuksenaan olevan soveltaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, jotta Irlannin kalatalouden jatkuva ja kasvujohteinen kehitys voidaan turvata, ja ottaa huomioon myös muiden alueiden, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan pohjoisalueiden, väestöryhmien elintärkeät tarpeet.

61 Neuvosto on siis päättäessään kyseisten alueiden erityistarpeet huomioon ottaen myöntää Irlannille suuremmat kalastuskiintiöt kuin Yhdistyneelle kuningaskunnalle tehnyt harkintavaltaansa kuuluvan maatalouspoliittisen valinnan, joka on tämän perustamissopimuksen 39 artiklassa määritellyn yhteisen politiikan tavoitteiden mukainen.

62 Kantajat eivät ole osoittaneet, että tämänkaltainen eriytetty kohtelu olisi mielivaltaista tai selvästi tavoitteisiin soveltumatonta irlantilaisten kalastuksesta riippuvaisten yhdyskuntien tai Yhdistyneen kuningaskunnan pohjoisalueiden tarpeiden kannalta arvioituna.

63 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on esittänyt, eivätkä kantajat ole tätä kiistäneet, että vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan turska- ja valkoturskakiintiöt vuodelle 1995 olivat pienemmät kuin ne mitä se olisi voinut vuoden 1983 jakoperusteiden perusteella vaatia, nämä kiintiöt ovat kuitenkin ennen kiintiöiden vaihtoa asetuksen N:o 3760/92 9 artiklan mukaisesti selvästi suuremmat kuin Haagin etuoikeuksien nojalla myönnetyt tonnimäärät. Kuten Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus perustellusti toteaa, se on nostanut turskan TAC: itä ja säilyttänyt valkoturskan TAC:t lähes samansuuruisina kalastusvyöhykkeellä VII a vetoamalla itseään koskeviin Haagin etuoikeuksiin ja toimittamalla kiintiöiden vaihtoja, vaikka vuodesta 1990 TAC: itä onkin merkittävästi laskettu.

64 Oikeudenkäyntiaineistosta ilmenee aluksen pituutta koskevan kriteerin osalta, joka ei siis saanut ylittää 24 metriä, että Yhdistyneen kuningaskunnan pohjoisalueilla maihintulon rajoittaminen tämänsuuruisiin aluksiin riittää turvaamaan kyseisten alueiden elintärkeät tarpeet.

65 Sen kantajien väitteen osalta, jonka mukaan Haagin etuoikeuksien soveltamisesta saadut edut olisivat itse asiassa Irlannin toisten jäsenvaltioiden kanssa suorittaman kiintiöiden vaihtamisen johdosta siirtyneet perusteettomasti muille elinkeinonharjoittajaryhmille kuin niille, joiden suojaamiseksi ne alun perin on vahvistettu, on todettava, kuten julkisasiamies huomauttaa ratkaisuehdotuksensa 76 kohdassa, että irlantilaiset kalastajat hyötyvät kiintiöiden vaihdosta, koska ne saavat tällä tavoin muita kalakantoja kuin valkoturskaa ja turskaa koskevia pyyntimahdollisuuksia, kun taas muut jäsenvaltiot, jotka osallistuvat kiintiöiden vaihtoon Irlannin kanssa, joutuvat ainakin osittain luopumaan näitä kalakantoja koskevista kiintiöistä.

66 Tästä seuraa, että Haagin etuoikeuksien tavoitteet kalastuksesta riippuvaisten yhteisöjen erityistarpeiden turvaamiseksi toteutuvat kiintiöitä vaihdettaessa.

67 On siis todettava, että asetuksella N:o 3362/94 toteutettu kiintiöiden myöntäminen Yhdistyneelle kuningaskunnalle ei ole suhteellisuusperiaatteen eikä perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan syrjintäkiellon periaatteen vastaista.

68 Edellä esitetyn perusteella neljänteen kysymykseen on vastattava, ettei asetuksen N:o 3362/94 tutkinnassa ole tullut esiin mitään sellaista, joka vaikuttaisi sen pätevyyteen.

Viides ennakkoratkaisukysymys

69 Neljänteen kysymykseen annetun vastauksen vuoksi viidenteen kysymykseen ei tarvitse vastata.

Oikeudenkäyntikulut

70 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan, Tanskan ja Irlannin hallituksille, Euroopan unionin neuvostolle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Divisionin 13.10.1995 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) Tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien suurimmista sallituista pyyntimääristä vuodeksi 1995 ja tietyistä pyynnin edellytyksistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3362/94 kalastusvyöhykkeellä VII a toimitetun turska- ja valkoturskakiintiöiden jakamisen pätevyys ei riipu Haagissa 3 päivänä marraskuuta 1976 annetun neuvoston päätöslauselman liitteen VII antamisen lainmukaisuudesta.

2) Asetuksen N:o 3362/94 tutkinnassa ei ole tullut esiin mitään sellaista, joka vaikuttaisi sen pätevyyteen.

Rodríguez Iglesias Gulmann Ragnemalm Schintgen

Mancini Kapteyn Murray Edward

Puissochet Hirsch Jann

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä helmikuuta 1998.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti